

truende, noget illegitimt? Det vil jeg egentlig gerne spørge om.

Så vil jeg også sige, at denne evige jagt på kilder er jo mærkelig. Hvem har fortalt kulturministeren det – er det Leif Davidsen, eller er det Bent Jensen? Kan det ikke være fuldstændig ligegyldigt, så længe alt, hvad der er blevet sagt, er fuldstændig sandt, og både Leif Davidsen og Bent Jensen har bekræftet det?

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Til hr. Søren Søndergaard: Nu må man selvfølgelig passe på med, hvad man spørger om, for jeg har ikke udtalt andet, end at Leif Davidsen har sagt, at Bent Jensen var berufsverbotet. Leif Davidsen er kilden til det, og derfor står jeg selvfølgelig ved de ting, jeg har sagt om, at Leif Davidsen var kilden til det.

Så kan vi konstatere, at det jo er rigtigt, at Bent Jensen blev brugt i et enkelt indslag i 1984 til at kommentere sin meget, meget omtalte bog, og det var jo helt fantastisk, må man sige. Men det er et meget godt eksempel på, at der efter min mening var en slagside i dækningen i 1980'erne, når han ikke blev brugt, og andet er der vel sådan set ikke at sige til det. Leif Davidsen og Bent Jensen har jo meget udtrykkeligt beskrevet, hvordan forholdene var, og hvordan de opfattede det, og det har jeg tilladt mig at referere. Men jeg kan så konstatere, at Bent Jensen var med i et enkelt indslag i 1984, og det var jo lykkeligt.

Angående forholdene, når man udtaler sig om Danmarks Radio, vil jeg sige til hr. Jesper Langballe: Jeg mener, at jeg som minister har et ansvar for at udtale mig om Danmarks Radio, og jeg kan love, at det vil jeg blive ved med at gøre – blive ved og blive ved og blive ved ud fra de holdninger, jeg har, og ud fra den viden, jeg har.

Søren Søndergaard (EL):

Jamen kan ministeren ikke oplyse, hvad der skal til, for at ministeren vil beklage, at ministeren har viderebragt noget, som ikke er korrekt? Eller sagt på en anden måde: Hvis det nu f.eks. er muligt at tage et helt teoretisk eksempel, hvis det f.eks. er muligt at finde f.eks. to indslag mere med Bent Jensen fra perioden, gør det så heller ikke nogen forskel for ministeren? Eller ti indslag, eller hvad? Spiller fakta ikke nogen som helst rolle? Hvis jeg citerede nogle og det viste sig, at det, jeg havde citeret dem for, var fuldstændig ukorrekt, ville jeg da beklage, at jeg

havde brugt dem som kilde, og det er sådan set bare det, jeg spørger om: Vil ministeren ikke beklage, at han har brugt nogen som kilde, der har sagt noget, som er forkert?

Aage Frandsen (SF):

Jeg synes, det var godt, at ministeren under samrådet i sidste uge beklagede, at ministeren var kommet til at sige noget forkert om medarbejderne i Danmarks Radio, for det er da smukt. Den, der overvinder sig selv, er som bekendt langt større end den, der indtager en stad.

Kl. 17.40

Så vil jeg godt i denne forbindelse spørge ministeren i forlængelse af det, hr. Søren Søndergaard siger: Når det nu også er bevisligt, at der er et problem med hensyn til det, der er blevet sagt, hvorfor siger man så ikke: Det var forkert, jeg er ked af det?

Så lige til ministerens vurdering af de ting: Var det normalt i 1970'erne og sågar også lidt ind i 1980'erne, at man kaldte eksperter ind til Danmarks Radios tv-udsendelser? Eller i hvilket omfang mente man, man havde dem selv? Blev der inddraget andre eksperter udefra? Eller var det en journalistisk metode, som ikke var så anvendt dengang? Har ministeren undersøgt det?

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Leif Davidsen udtrykte den 26. januar i år til Berlingske Tidende, at Bent Jensen var underkastet et berufsverbot i DR i 1980'erne, og Leif Davidsen skriver i Politiken i lørdags, at udsendelserne i Danmarks Radio var manipulerende i bedste sovjetisk stil.

Bent Jensen skriver i Jyllands-Posten i dag: Det er i hvert fald rigtigt, at jeg aldrig blev indkaldt af Danmarks Radios tv som sagkyndig til at kommentere udviklingen i Sovjetunionen eller Sovjetunionens politik over for Danmark i disse år – en tid, der dækkede fodnoteperioden i dansk sikkerhedspolitik – eller Sovjetunionens opgivelse af konfrontationspolitikken under indtryk af systemets begyndende sammenbrud. Det er jo kendsgerningerne.

De, jeg refererede for, at Bent Jensen var berufsverbotet i 1980'erne kan jo sige det, og Bent Jensen må jo være den første til at vide det. Bent Jensen siger, at han overhovedet ikke var indkaldt som kommentator i Danmarks Radios studier i 1980'erne, men at det er rigtigt, at han er blevet interviewet én gang i 1984 i forbindelse med sin bog. Det er jo så det, jeg må forholde mig til, for det er, hvad Bent Jensen siger.